

CONTES PER A REFLEXIONAR

LA FORMIGA DEL PRIMER NADAL

Els temporals de finals d'estiu havien fet estralls al formiguer. Així doncs, fins que arribessin les primeres nevades, calia anar recollint provisions. Ja entrada de fosc, les formigues ho aprofitaven per fer el seu darrer volt al graner.

Ella, una formiga ja vella, sabia que no calia anar en corrua fins tan lluny. Vora mateix del formiguer hi havia l'estable i en aquella menjadora del racó podia trobar-hi sempre, entre la palla, un granet d'ordi o bé civada, tant se val. Tot era qüestió d'aprofitar el moment en què aquell bou i aquella mula, tan vellots com ella mateixa, no hi aprofitaven el seu morro humit.

Esquivant la filera va entrar, entre rocs i molsa d'aquella curta, pel forat de sempre, a dins l'estable. Aquell vespre però, hi va notar un enrenou estrany. Es va enfil·lar damunt el garbell, des d'on sabia que es podia veure tot: el bou i la mula no eren al seu lloc de sempre; un home, amb l'habilitat d'aquell que sap fer anar les eines, enretirava la palla a cops de forca; i en un racó, damunt una flassada, una noia hi somicava com si estigués patint molt.

Va anar passant l'estona i ella, la formiga, no entenia res de res. Menys encara quan a fora es sentien uns cants d'homes, però molt es-

trany, com si cantessin des del cel. Per l'esclatxa d'aquelles fustes velles trencades hi entrava la lluïssor d'un estel, que tot i essent tan vella, encara no havia vist mai. Se'l mirava de reüll, quan aquell home i aquella jove, amb ulls plens d'il·lusió, van posar un "no se què" tot embolicat damunt la menjadora. Ara pla! Com s'ho faria?

Era qüestió de no perdre més el vespre i el perill no l'espantava pas. A més, pensant en les altres formigues que ja la tenien clissada "d'anar sempre a la seva", li va semblar que no podia arribar més tard al formiguer i a la vegada sense collita. Baixà del garbell, s'enfilà a la menjadora i es ficà dins. Entre la palla hi va veure una mà, era la d'un nen acabat de néixer que dormia. Aquella mà no era com la dels homes que ja coneixia, aquella mà tan petita i d'ungles diminutes tenia una cosa especial, com si ja hagués fet molt de món. S'hi va acostar sense por, però amb respecte, fins i tot la va gosar tocar amb la punta de l'antena esquerra. Fou llavors que la maneta es va moure, potser per les pessigolles, i va quedar entreoberta. A dins hi havia un granet de blat. Va dubtar si agafar-lo, però el va prendre com un regal d'aquell menut.

Va marxar feixuga, amb el gra damunt l'esquena. Es va apressar més quan va sentir que a la porta entraven els pastors, que també prou coneixia. Aquella vegada, però, entraven porucs, si que era estrany! Només es va girar un darrer cop quan aquella noia encetava una cançó tota tendra per a l'infant. I va entrar al formiguer, on comentaven les coses de sempre. Ella aquella nit es va quedar al racó, rosegant aquell granet de blat que tenia mil gustos, mentre recordava, talment com un somni, tot el que aquella nit havia viscut. Mentrestant les altres formigues remugaven que la formiga velleta devia tenir un dia estrany.

Ramon Mª Serchs Santamaria

Reflexió: El conte, escrit pensant en les festes de Nadal, ens recorda els detalls del naixement de Jesús d'una manera tendre i simpàtica. Ens recorda que Déu estima a tothom, fins i tot la criatura més petita i insignificant és important per a ell. És bo que ho recordem, sobretot en aquells moments que per circumstàncies diverses podem sentir la percepció d'estar sols o una certa sensació d'abandó. Si som persones que tenim fe, hem de creure, com en el conte, que mai estem sols.

EL VELL GOS CAÇADOR

Un vell gos caçador, que en la seva joventut, ple de fortalesa, mai s'havia rendit davant cap bèstia del bosc, en la seva ancianitat, va trobar un senglar en una cacera. El va agafar per l'orella, però no el va poder retenir degut a la debilitat de les seves dents, així que el senglar va escapar.

El seu amo, va arribar ràpidament, i mostrant el seu disgust, el va reprendre grollerament. El gos mirant-lo llastimosament, digué:

- Amo, el meu esperit és tant bo com sempre, però no puc sobreposar-me a les flaqueses del meu cos. Jo prefereixo que em lloïs pel que he sigut i no que em maltractis pel que ara sóc.

Isop

Reflexió: El conte ens fa reflexionar sobre el tracte i consideració que hem de tenir envers les persones grans. És llei de vida que amb l'edat es vagin perdent facultats i les limitacions vagin aflorant, a banda de l'estimació que sentim cap als nostres més al·legats, és bo tenir un gran respecte per a totes les persones d'edat; Ells, en la plenitud de la seva vida varen donar el millor i molt sovint, en benefici dels altres. Com diu el gos del conte lloem-los pel que han sigut.

Aquests darrers mesos amb la pandèmia i els efectes que aquesta ha tingut en la nostra societat, en les residències de la gent gran, la privacitat de visites, la manca d'abraçades, un Nadal sense família... hem anat prenent consciència de la importància que per a totes les persones i en especial els més ancians té sentir-se acompanyat i percebre el calor dels qui estima. No els hi escatimem.

Pilar Pous Altafaja

SANTA MARIA

MISSES

Dilluns 11, a les 9. **Dimarts 12**, a les 9: difunts família Juvanteny. **Dimecres 13**, a les 9. **Dijous 14**, a les 9. **Divendres 15**, a les 9. **Dissabte 16**, a les 20: difunts família Roca Prat. **Diumenge 17**, a les 12: Antoni Suriñach Corbatera.

SANT ANTONI

El **diumenge dia 17**, festa de Sant Antoni abat. A les 12, missa solemne cantada.

CATEQUESI

Aquesta setmana, de moment, encara no es farà catequesi presencial.

COL·LECTES MES DE DESEMBRE

Dia 6: 238,82. Dia 8: 106,31. Dia 13: 202,72. Dia 20: 252,61. Dia 25: CÀRITAS, col·lecta i donatius 2.008,00. Dia 27: 164,27.

GRÀCIA

MISSES

Dissabte 16, a les 19. **Diumenge 17**, a les 11.

COL·LECTES MES DE DESEMBRE

Dia 6: 156,06. Dia 8: 43,57. Dia 13: 118,38. Dia 20: 115,58. Dia

25: CÀRITAS, col·lecta i donatius 503,56. Dia 27: 133,29.

SANT PAU

MISSES

Dilluns 11, a les 19: donants. **Dimarts 12**, a les 19: donants. **Dimecres 13**, a les 19: donants. **Dijous 14**, a les 19: donants. **Divendres 15**, a les 19: donants. **Dissabte 16**, a les 18: donants. **Diumenge 17**, a les 10: Francesc Fabregó Campurat.

COL·LECTES MES DE DESEMBRE

Dia 6: 177,26. Dia 8: 19,90. Dia 13: 69,04. Dia 20: 80,04. Dia 25: CÀRITAS, col·lecta 594,02. Dia 27: 51,64.

EXÈQUIES

Carme Vilanova Faja (80 anys) C/
Doctor Fleming, 59.

Assumpció Subirachs Salarich (92 anys) Ptge. Àngela Roca, 1.

Aurora Margui Vilaseca (82 anys)
C/ Puigpardines, 32.

HORARIS DESPATX PARROQUIAL

Sant Pau: Els dimecres de 17,30 a 18,30 i els dissabtes de 12 a 1.

Santa Maria: els dilluns de 12 a 1 i els divendres de les 18,30 a les 19,30.